

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

La paraula cristiana i l'Advent

Enguany el dia de Nadal s'escaurà en diumenge i tenint present que el temps d'Advent comprèn les quatre setmanes anteriors a la festa del Naixement del Senyor, això vol dir que l'Advent d'aquest any serà el més llarg possible, és a dir, durarà quatre setmanes senceres. Diumenge passat celebràvem la festivitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el Món, i amb ella tançàvem un any litúrgic i també el Jubileu de la Misericòrdia. El missatge jubilar que el papa Francesc ha donat l'Any Sant passat no pot quedar arxivat i oblidat, sinó que la misericòrdia ha d'impregnar tot allò que siuem i fem com a cristians.

Així ens ho deixà dit el Papa en el document amb el que convocava el Jubileu que ara s'ha acabat. «Com desitjo que els anys venidors estiguin impregnats de misericòrdia per a poder anar a l'encontre de cada

persona portant la bondat i la tendresa de Déu! Que a tots, creients i allunyats, pugui arribar el bàlsam de la misericòrdia com a signe del Regne de Déu que ja és present enmig de nosaltres» (MV5). S'ha acabat l'any jubilar però no el compromís al que ens ha cridat.

Aquest compromís s'ha centrat sobretot, i novament per expressa i reiterada invitació del Papa, en les catorze obres de misericòrdia, les set corporals i les set espirituals. La primera oració d'aquest primer diumenge del temps d'Advent abunda en aquesta mateixa invitació, quan demana el que segueix: «Concediu, Senyor, als vostres fidels d'acollir amb bones obres la vinguda del vostre Fill Jesucrist, perquè comptats entre els elegits a la seva dreta, posseeixin en herència el Regne del cel.»

En aquest temps litúrgic em sembla especialment significatiu el que va escriure el professor Olivier Clément, teòleg seglar que ensenya a l'Institut de Teologia Oriental «Saint Serge» de París. Una conferència seva que es titula «La missió comú dels cristians en la ciutat d'avui» va ser recollida en un suggestiu llibre del recordat cardenal Carlo Maria Martini, *En el drama de la incredulitat amb Teresa de Lisieux*.

Com a pont intel·lectual entre Orient i Occident, el professor Clément concedeix una gran importància als problemes espirituals. Segons ell, «una de les grans dificultats amb que topa avui la Paraula cristiana és la de trobar-nos en un món ja saturat de paraules; les imatges omnipresents i obsessives dels mitjans de comunicació social. ¿Com parlar aleshores una llengua diferent? Sens dubte és en aquest moment quan entren en joc, d'una banda, la bellesa de la litúrgia i, d'una altra, la força de la pregària. L'home espiritual, l'home d'oració, és un home que irradia una certa alegria i una immensa compassió. A la televisió, per exemple, on es veuen tantes persones, tants rostres, quan apareix algú que porta amb ell la santedat, es veu que traspasa la pantalla».

Aquest teòleg ens recorda que el primer problema dels cristians, avui com ahir i també com demà no és altre que el de la santedat. «L'única tristesa és la de no ser sants», va escriure el famós escriptor i convers francès Léon Bloy. ¡Si en tenia de raó! «Aquesta és la qüestió, realment aquesta abans que cap d'altra». Per això Olivier Clément diu que, en el món secularitzat actual, és necessari que la Paraula cristiana, que és Jesucrist, ressoni «en comunitats acollidores, on no es jutja ningú sinó que se l'estima; comunitats obertes que es posen al servei dels més necessitats d'una manera totalment desinteressada». ¿Això és una utopia? No, és una realitat, aquí i a molts indrets del món.

Amb aquestes reflexions us desitjo un bon Advent.

ENTREVISTA

L'eterna misericòrdia de Déu

OCTAVI VILÀ

La misericòrdia és un concepte molt lligat a la vida monàstica. El mot es pot trobar diverses vegades en la Regla de sant Benet, que segueixen monjos i monges benedictins i cistercencs. Sant Benet demana al monjo «no desesperar mai de la misericòrdia de Déu» (RB 4,74). «Si nosaltres esperem la misericòrdia de Déu hem de ser misericordiosos com el Pare; per exemple, amb els hostes que s'apropen als nostres monestirs», afirma fra Octavi Vilà, abat de Poblet, que fa una valoració d'aquest Any Sant de la Misericòrdia.

Com valoreu aquest Any Sant?

El sentit de dedicar un any a la misericòrdia és perquè els cristians centrem la nostra atenció en un aspecte concret de la nostra fe. Misericordiosos com el Pare, ens diu l'himne que hem cantat al llarg de l'any. Perquè la nostra fe ha de ser una fe viscuda en comunitat, enmig del món i per al món. Aquesta és la idea que ens ha repetit el papa Francesc i és l'eix que ha de quedar.

La misericòrdia és clau per a ser uns bons cristians?

Com ens diu sant Benet, demanem la misericòrdia del Pare per poder compartirla amb els germans, que són tots els homes i les dones d'aquest món, creatures que reflectim la imatge de Déu, sempre entorbidada per les nostres mancances i febleses. La misericòrdia que rebem de Déu és una misericòrdia per compartir.

Què aporten els monestirs a l'evangelització?

El nostre ha de ser un testimoni de fe. A imatge de les primeres comunitats cristianes, els monjos i les monges cerquem Déu compartint una vida de pregària, treball i contacte amb la Paraula, compartint-ho tot. Ho fem sense sortir de casa, però obrint les portes de casa a tots els que se'ns apropen per compartir amb ells la nostra vida i la nostra pregària.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La família del banc sencer

Cada diumenge al vespre assisteix a missa una família: pare, mare i quatre fills d'entre cinc i onze anys. Ocupen un dels primers bancs de l'església. Segueixen amb força atenció la celebració, amb un acompanyament verbal o silencios dels pares. Saben que són a l'església, en una celebració comunitària de la fe dels amics de Jesús, i que cal tenir una actitud adequada, que poden participar-hi amb els cants i la pregària personal o de resposta a les invitacions del celebrant, portant els ciris en el moment de la lectura de l'Evangeli... Arribat el moment del pànostre, s'agafen tots sis de les mans i el resen amb sentiment i fe. L'actitud amb què l'acompanyen és signe de la importància que hi donen. És la pregària de la família. Els més grans, que ja han fet la comunió, combreguen. Els més petits encara no, però s'acosten al celebrant creuant les mans sobre el pit. El sacerdot els fa el senyal de la creu al front.

Sobta una mica la naturalitat amb què aquests infants viuen cada diumenge la participació en la missa dominical. Darrera de tot, la gràcia de Déu que actua, però també el testimoni dels pares en el dia a dia de la vida familiar. Les converses que esdevenen cate-

quesi domèstica ocasional; la pregària conjunta beneint la taula en els àpats que comparteixen junts al vespre, abans d'anar a dormir, o la breu pregària del matí, abans de passar la porta de casa, fan Déu present en la vida i inicien en l'experiència de trobament personal amb Ell. A més a més, l'assistència a la catequesi dels qui ja en tenen edat o la mateixa participació en l'eucaristia del cap de setmana donen sentit de pertinença a la comunitat eclesial... Tot suma si és viscut amb joia, confiança i naturalitat. La Gràcia de Déu també fa la seva feina. «Jesús creixia en edat i en saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,52).

La família, des del testimoni dels pares, pot esdevenir, amb naturalitat i coherència, un espai evangelitzador en què es coneix l'amor del Pare, s'ensenya la vida de Jesús —que esdevé referent a seguir— i s'entreu, d'acord amb l'edat, l'acció de l'Esperit. En la família cristiana, des del sentit de pertinença a l'Església, comunitat dels qui se senten estimats per Déu, s'apren a viure i a fer-ho segons l'Evangeli. L'Esperit ja farà la seva feina, que confiem que sigui acollida per aquests infants, ja adults, des de la llibertat dels fills de Déu.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Una flauta de caña y que se llene de tu música»

Regino Sainz de la Maza, músico, compositor, guitarrista y director de orquesta estrenó en Barcelona el *Concierto de Aranjuez* de Joaquín Rodrigo. Era crítico musical del periódico ABC. Dijo:

—«Durante mi vida he compuesto una música que sea agradable a los hombres, pero principalmente a Dios.»

A Ennio Morricone, autor de más de cuatrocientas partituras para películas de cine, con cinco nominaciones al Oscar, se le preguntó:

—¿Qué es para usted escribir música?

Respondió:

—«Una necesidad del espíritu. Aun-

que me molesta que en Italia utilizaran la música de *La Misión* para anunciar un desodorante. Y protesté, porque no me pareció correcto. Recibí muchas cartas de espectadoras de todo el mundo para quienes la música de *La Misión* —me decían— era casi sagrada, era espiritual, que les ayudaba. Y ello me llenó.»

Rabindranath Tagore, premio Nobel de Literatura, tiene una profunda y bella oración en la que lo dice y lo pide todo para el ser humano: «Señor, ayúdame a hacer de mi vida una cosa sencilla y recta, parecida a una flauta de caña y que se llene de tu música.»

Lectures missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 2,1-5 (o bé: Is 4,2-6) / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls. Sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes). Sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes. Sant Casià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ † Diumenge vinent, II d'Advent (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església. Santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, verge; beat Francesc Gàlvez, prevere franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

DIUMENGE I D'ADVENT

COMENTARI

P. JAUME SIDERA,
claretia

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem.

Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè, de Sió, en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor».

Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra.

Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu lliandar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu». / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home, passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada.

Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén.

En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sión saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén».

Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

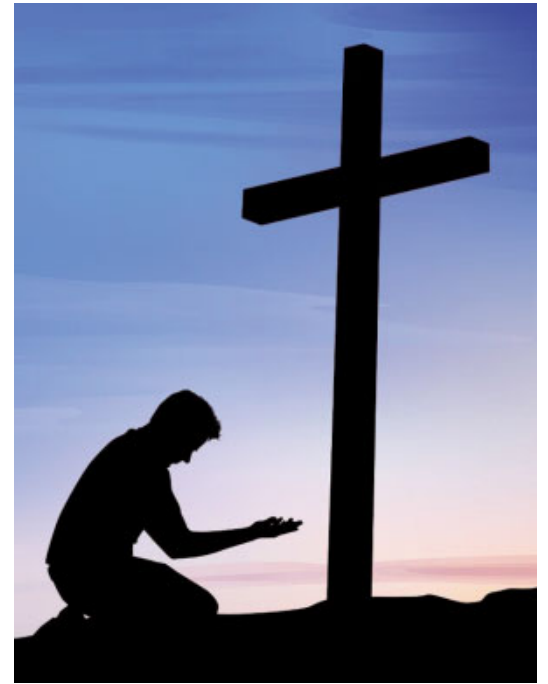
Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: Dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»

Que Crist no passi de llarg

Advent vol dir vinguda, la vinguda del Messies; la que esperaven els profetes i que Joan Baptista preparava, la seva vinguda al cor de cada cristià i la de la *fi dels temps o parusia*.

El primer diumenge és un toc d'alerta: el Senyor arribarà a l'hora que no ens pensem. Fem cas d'Isaïes i pugem a la muntanya del Senyor, sortint de nosaltres mateixos i obrint-nos al futur de Déu. Destruint les armes destructives que amaguem en el nostre cor i creant amb paciència la terra nova que anhelem. Com? Convertint en simpatia i bondat el nostre mal humor, les nostres enveges, el nostre egoisme. Es tracta de pujar amb joia a la muntanya del Senyor i davallar-ne amb un cor nou, un cor de fills de Déu i de germans.

Agustí es volia convertir. Ara no, però. Demà, un altre dia. «Mañana le abriremos para lo mismo responder mañana». I el dia arribà: mentre jeia sota un arbre pensant i preguntant, sentí uns nens que cridaven tot jugant: «Tolle, lege», —pren i llegeix. I va llegir: «Desvetlla't, que ja és hora. Comporta't dignament com a ple dia. Revesteix-te del Senyor Jesucrist». Això li canvià la vida.

Agustí sentí el truc de Jesús. I Jesús, el Fill de l'Home, continua trucant. No badéssim perquè ja el tenim aquí, en el dia a dia. Com en temps de Noè. Tothom feia la seva vida amb una normalitat sorprenent fins que el tsunami o el tifó o el terratrèmol s'ho endugueren tot, cases, coses i vides. Aquell parent, aquell amic, aquell company... ja no hi són. Se n'han anat sense avisar. Cal doncs que estiguem amb els ulls ben oberts i el cor ben disposat. Tenim Jesús en els sagraments i en els nostres germans més necessitats. Sortim-lo a trobar, vestim-lo, visitem-lo, consolem-lo, alliberem-lo.

Alerta! Ell arribarà a l'hora que no pensem. La trobada definitiva amb Ell, la preparem amb les petites trobades de cada dia. Com a l'eucaristia d'aquest diumenge.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 26, a les 19.15 h. Missa i confirmacions a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Aquest dissabte 26, a les 10 h (i tot el dia). *Jornades Transmet* a Sant Cugat del Vallès.

Aquest diumenge 27, a les 11 h. Benedicció dels Pessebres a la Catedral; **a les 12 h,** Missa de cloenda de les *Jornades Transmet*, a la Catedral.

Dimarts 29, a les 21 h. Inauguració del cicle de Cinema Espiritual, al Cinema Catalunya de Terrassa.

Dimecres 30, a les 11 h. Reunió de delegats episcopals a la Cúria.

Dijous 1 de desembre, a les 17.30 h. Presideix la presentació de *L'Observatori de la Realitat Social de la Diòcesi de Terrassa*, a la seu de Càritas Diocesana (Sabadell).

Dissabte 3, a les 19 h. Assisteix a l'entrega de premis del Terrassenc de l'Any, al Teatre Principal de Terrassa.

Diumenge 4, a les 10.30 h. Inici de ministeri de rector de Mn. Jesús Cañas a la parròquia de Sant Esteve de Vilanova del Vallès.

Notícies

El Consell Pastoral Diocesà reflexiona sobre l'Any de la Misericòrdia. El dissabte 5 de novembre, al matí, el Consell Pastoral Diocesà es reuní i reflexionà sobre l'Any de la Misericòrdia constatant el bon treball portat a terme i plantejà la continuïtat d'aquest treball remarcant l'impuls de les obres de misericòrdia i l'acció caritativa i social, la intensificació del sagrament de la Reconciliació i de l'Adoració, l'organització periòdica de pelegrinatges per a adults, entre altres.

25a Trobada de Matrimonis. El diumenge 6 de novembre tingué lloc la 25a Trobada de Matrimonis al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell,

organitzada per la Delegació episcopal de Pastoral Familiar. Presidí la Missa Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i els esposos renovaren les promeses matrimonials.

Jubileu de la Misericòrdia a Quatre Camins. El diumenge 6 de novembre, coincidint amb el Jubileu dels presos que el Papa celebrà a Roma, Mons. Saiz Meneses visità el centre penitenciari de Quatre Camins, a la Roca del Vallès, i va celebrar-hi l'Eucaristia. Després visità el centre per a joves, celebrant novament la Missa. Mons. Saiz Meneses és el bisbe encarregat de la Pastoral Penitenciària dintre de la Co-

missió de Pastoral Social de la Conferència Episcopal Espanyola.

El Sr. Bisbe visita l'Hospital Penitenciari. En el context del Jubileu dels presos dintre de l'Any de la Misericòrdia, Mons. Saiz Meneses visità el dia 8 de novembre l'Hospital Penitenciari, a Terrassa. El Sr. Bisbe s'interessà pel treball dels responsables, visità les instal·lacions i cada un dels interns.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions. La Diòcesi de Terrassa té assignat el dimecres dia 30 de novembre. Podeu comunicar l'hora de la vostra pregària a: cadenapregaria.cat

Campanya de recollida de joguines. La parròquia de la Puríssima de Sabadell organitza la campanya de recollida de joguines de Nadal i Reis (2016-2017). Adreça: c/ Capmany 36, de Sabadell (de 17.30 a 20 h).

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

La palabra cristiana y el Adviento

Este año el día de Navidad cae en domingo, y teniendo presente que el tiempo de Adviento comprende las cuatro semanas anteriores a la fiesta del Nacimiento del Señor, esto significa que el Adviento de este año será el más largo posible, es decir, durará cuatro semanas enteras. El domingo pasado celebrábamos la festividad de Jesucristo Rey del Universo, con la que cerramos un año litúrgico y también el Jubileo de la Misericordia. El mensaje jubilar que el papa Francisco ha dado en el pasado Año Santo no puede quedar archivado y olvidado; sino que la misericordia ha de impregnar todo lo que, como cristianos, seamos y hagamos.

Así lo dejó dicho el Papa en el documento con el que convocaba el Jubileo que ha terminado ahora. «Cómo deseo que los años por venir estén impregnados de misericordia para

poder ir al encuentro de cada persona llevando la bondad y la ternura de Dios. A todos, creyentes y lejanos, pueda llegar el bálsamo de la misericordia como signo del Reino de Dios, que está ya presente en medio de nosotros» (MV 5). Ha terminado el año jubilar, pero no el compromiso al que nos ha llamado.

Este compromiso se ha centrado sobre todo, y de nuevo por una expresa y reiterada invitación del Papa, en las catorce obras de misericordia, las siete corporales y las siete espirituales. La primera oración de este primer domingo del tiempo de Adviento abunda en esta misma invitación, cuando pide lo que sigue: «Concede, Señor, a tus hijos acoger con buenas obras la venida de tu Hijo Jesucristo, para que, contados entre los elegidos a su derecha, posean en herencia el Reino del cielo.»

En este tiempo litúrgico me parece especialmente significativo lo que escribió el profesor Olivier Clément, que es un teólogo seglar, que enseña en el Instituto de Teología Oriental «Saint Serge», de París. Una conferencia suya, que se titula «La misión común de los cristianos en la ciudad de hoy», fue recogida en un sugestivo libro del recordado cardenal Carlo Maria Martini, *En el drama de la incredulidad con Teresa de Lisieux*.

Como puente intelectual entre Oriente y Occidente, el profesor Clément concede una gran importancia a los problemas espirituales. Según él, «una de las grandes dificultades con que tropieza hoy la Palabra cristiana es la de hallarnos en un mundo ya saturado de palabras; las imágenes omnipresentes y obsesivas de los medios de comunicación social.

¿Cómo, entonces, hablar una lengua diferente? Indudablemente es en este momento cuando entran en juego, por un lado, la belleza de la liturgia y, por otro, la fuerza de la oración. El hombre espiritual, el hombre de oración, es un hombre que irradia una cierta alegría y una inmensa compasión. En la televisión, por ejemplo, donde se ven tantas personas, tantos rostros, cuando aparece alguien que lleva en sí la santidad, se ve que traspasa la pantalla».

Este teólogo nos recuerda que el problema primero de los cristianos, hoy como ayer y también como mañana, no es otro que el de la santidad. «La única tristeza es la de no ser santos», escribió el famoso escritor y converso francés León Bloy. ¡Cuánta razón tenía! «Esta es la cuestión, realmente ésta y antes que ninguna otra». Por eso, Olivier Clément dice que, en el mundo secularizado actual, es necesario que la Palabra cristiana, que es Jesucristo, resuene «en comunidades acogedoras, donde a nadie se le juzga sino que se le ama, comunidades abiertas que se ponen al servicio de los más necesitados de una manera totalmente desinteresada». ¿Es esto una utopía? No, es una realidad, aquí y en muchas partes del mundo.

Con estos pensamientos os deseo un Adviento fructuoso.